

Tôi đi dự
2000
Trưng vương Hải Ngoại

Từ mấy năm nay tôi được các bạn cho vài tờ đặc san Trưng Vương phát hành tại Texas. Đọc bảng danh sách trong những trang cuối cùng, tôi mừng quá vì đã tìm được nhiều tên các bạn trong những niên khóa 53-60. Tôi ước mơ được gặp mặt các bạn.

Dịp may đến vào năm 1999, tôi được chị Minh Quang chủ tịch hội Trưng Vương vùng Mid Atlantic cho biết năm 2000, Houston sẽ tổ chức Trưng Vương hải ngoại, mời Thầy Cô và các bạn khắp nơi về tham dự.

Nhóm chúng tôi thuộc vùng Mid Atlantic từ đầu năm đã bảo nhau mua vé và hỏi thăm nhau khi nào giá vé rẻ thì mua. Rất tiếc chúng tôi không đi chung được vì giá vé tùy thuộc ngày đi và ngày về. Hơn nữa còn tùy công việc của từng người. Do đó mạnh ai nấy đi và hẹn gặp tại Houston. Vùng Mid Atlantic có anh chị Giang Ninh, chị Minh Quang, anh Trình, chị Thanh Mai, chị Lan Khanh, anh Lâm và tôi. Chuyến bay không gặp trở ngại. Trời nắng đẹp. Trước khi lấy vé cho tôi, con trai tôi nói “Mẹ đi một mình, nên đi thẳng, không nên ghé dọc đường, mất công chờ đợi”.

Tôi tới Houston trưa thứ năm. Đỗ Dương Chi và cô em ra đón. Vì phi trường hơi xa nhà, nên bạn tôi nhờ cô em lái hộ. Tôi rời Việt Nam từ 1969, đến nay đã hơn 30 năm. Sợ không nhận ra nhau nên chúng tôi trao đổi hình ảnh trước cho chắc ăn. May sao nhận ra nhau ngay. Mừng quá.

Chiều hôm đó Dung nhỏ tới thăm. Gọi là Dung nhỏ vì trong lớp có 3 Dung. Phạm Thị Dung chị của Phạm Thị Nga (Bích Huyền), Đinh Kim Dung và Dung nhỏ vì Dung nhỏ nhỏ nhất. Gặp nhau, thăm hỏi gia đình của nhau. chuyện trò không dứt. Dung vừa về thì anh chị Nguyễn Kim Thành và Mỹ Hạnh tới thăm. Có lẽ đã hơn 30 năm mới gặp. Tôi và Mỹ Hạnh có nhiều kỷ niệm chung trong thời gian 5 năm làm ở hãng Pacific, cùng với Minh Hà, nay là bà Phạm Huấn. Bộ ba chúng tôi hay đi chơi với nhau sau giờ tan sở. Lúc thì đi sắm áo quần, khi đi ciné, nhiều nhất là đi lang thang, bát phố và ăn quà vặt. Thời gian gặp nhau hôm nay tương đối ngắn ngủi nên chưa nói được nhiều với chị Hạnh, ước ao một dịp khác sẽ gặp lại.

Chiều thứ sáu, chị Đàm Châu Hà tổ chức tiệc họp mặt cho các bạn thập niên 50. Các chị ở Houston thật chu đáo. Ai ở xa không tiện lái xe, chị nào cùng đường đi cho quá giang. Tôi và Dương Chi được chị Kim Liên cho đi kè. Tại nhà

Châu Hà, có cô Hòa xưa là giám thị, nay là mẹ chồng của Châu Hà. Chúng tôi ra trường năm 60, nay đã là năm 2000, 40 năm sau mới gặp nhau, thành thử tối nay là tối hấp dẫn nhất, ồn ào nhất, kinh khủng nhất và như một giấc mơ đẹp nhất.

Vừa vào bếp đã gặp ngay Tuyết Như. Cô nàng nói liền: Thúy Lan phải không, trông bà không khác xưa mấy, Như nhận ra ngay. Tôi cảm động quá. 40 năm qua, mình không già đi hay sao? (nói như thật). Rồi gặp Hồi Hương, Huệ Hương, hai đứa là chị em họ, thân nhau từ lúc đi học, cho đến bây giờ đã già mà vẫn thân. Hay thật. Hồi đó hai chị đã vòng số 1, số 2 và số 3 đấu ra đây, trong lúc tôi ba vòng như nhau, và bây giờ thì vòng số 2 có vẻ lấn vòng số 1 và số 3. Đức Quý thì khác quá. Bệ vệ và đẹp ra. Ngày xưa học Judo chuyên sấn tay áo, nghênh nghênh, tướng như con trai, hay đánh nhau với Thụy Hương. Hai đứa nghịch phá ra trò. Nhắc lại, Quý cho hay tại hồi đó nhỏ tuổi hơn các chị, lại nhỏ con nên làm thế để các chị khỏi bắt nạt.

Còn Lê Bích Nguyệt, tôi hỏi nàng sao các anh tên Lê Bá cả mà Nguyệt lại không. (hai ông giáo sư nổi tiếng dạy Anh Văn tại trường Diên Hồng Sài Gòn là Lê Bá Kông, Lê Bá Khanh) Đức Quý nói ngay: Lan không biết à? Nó tên thật là Lê

Bá Ngọ. Thế là từ hôm đó đến nay, các bạn đều gọi Nguyệt là Lê Bá Ngọ. Hình như cô nàng lại thích, cứ cười tít mắt mới chết chứ. Kim Long thì không biết có lo lót gì cho Đức Quý không mà nó có thơ lục bát cho Kim Long:

Lại còn cái vợ Kim Long

Vẫn còn môi thắm má hồng xinh tươi.

Người đâu ngọc nói hoa cười.

Nhìn em vẫn tưởng như người ngày xưa.

Đọc đến đây chắc Kim Long sướng nhé. Tả các bạn khác Đức Quý có câu:

Mợ nào cũng ngót lục tuần

Dáng hoa phúc hậu mười phần hơn xưa.

Tuyết vẫn giống như trong hình chụp lớp đệ tứ năm nào. Sau một lúc gặp nhau, cười nói chưa chán thì đến mục ăn. Các bạn vùng Houston nấu nướng khéo khỏi nói, món nào món ấy không chê vào đâu được. Này nhé, bánh cuốn, chả giò, bún riêu, gỏi tôm thịt, bún ốc, cơm nắm giò rim, bánh ngọt, bánh mặn, nhiều quá nhớ không hết. Ăn uống, chuyện trò nỏ như bắp rang, tới 12 giờ khuya đành chia tay, hẹn gặp hôm sau trong ngày đại hội.

Thứ bảy là ngày tiền đại hội. Được gặp lại Thầy, Cô, các chị lớp trên, các bạn cùng lớp, các em lớp dưới thật đông vui. Cô Ninh năm xưa dạy Sử Địa. Cô đẹp như lai, tính tình dịu dàng hiền hậu. Cô mới từ Việt Nam qua. Bao nhiêu năm không gặp, cô vẫn đẹp vẫn hiền như ngày nào. Các bạn đồng nghiệp và học trò mừng vui tiếp đón. Sau này cô đi chơi nhiều tiểu bang và được học trò tiếp đãi nồng hậu. Cô Nại dạy Pháp Văn, trông cô không ai dám bảo cô đã ở tuổi thất thập cổ lai hy, Cô vẫn trẻ, vẫn điệu. Ở Houston nên cô làm cố vấn cho ban tổ chức. Học trò cứ bắt cô đứng chụp hình đến bắt mệt.

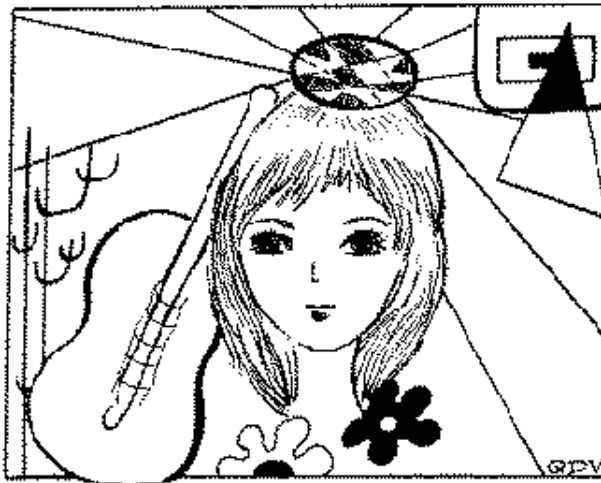
Nhóm thập niên 50, tôi được gặp thêm các bạn khác như Kim Hân từ Virginia, Vũ Ngọc Ly từ Merkel, Texas. Ly với tôi chơi với nhau từ năm 54. Lúc đó gia đình Ly còn ở đường Võ Tánh, tôi ở đường Ngô Tùng Châu. Sau đó cả hai nhà dọn lên đường Gia Long, thêm Kim Long ở Thủ Khoa Huân. Ba đứa tôi ở gần nhau cả. Viết tới đây tôi nhớ năm 1954, lúc mới di cư vào Nam, vì thuộc gia đình của sở địa chính, chúng tôi được ở tạm đường Paul Blanchi, sau này là Hai Bà Trưng. Tôi may mắn có bạn ngay là Chu Thị Minh Công, Đinh Kim Dung. Lúc đi học lại gặp thêm các bạn khác. Từ đó đến nay đã gần nửa thế kỷ, chúng tôi vẫn giữ liên lạc. Tình bạn thắm thiết như ngày nào dù ở tiểu bang khác nhau, xa xôi cách trở.

Các bạn cùng Đệ, cùng lớp đếm được gần 20 người. Nào Kim Liên, Ngọc Ly, Khánh Ngọc, Kim Long, Hoàng Yến, Châu Hà, Huệ Hương, Hồi Hương, Thái Hoàng, Đức Quý, Tuyết Như, Bích Nguyệt, Kim Dung, Thanh Minh, Dương Chi, Minh Chúc, Thúy Lan, Tường Huệ, Kim Hân.

Ngày Đại Hội chính thức được tổ chức tại Adam's Mark Hotel, một trong những hotel lớn nhất tại Houston. Vừa tới nơi tôi đã thấy những tà áo xanh thấp thoáng nơi hành lang. Mầu áo xanh lam đã làm sống lại mầu áo Trưng Vương xưa, trước năm 54 ở Hà Nội, đất ngàn năm văn vật. Vào trong phòng hội nhìn thấy Thầy Cô, thấy các bạn, thấy lại tà áo đồng phục, lòng không khỏi bồi hồi cảm động. Nhớ lại thời học trò cấp sách, thích ăn của chua như ô mai, me xanh, cóc dầm, tầm ruột chấm muối ớt, lại thấy thương cho

teenager tại Mỹ không biết ăn chua, chỉ có chocolate, càrem, hamburger. Hồi đó xã hội khó khăn với đàn bà con gái, đôi lúc tôi ước ao thời kỳ tuổi 16, 17 mình được ở đất Mỹ.

Lúc 10 giờ sáng, phòng hội mở cửa. Đưa vé cho các chị kiểm soát, tôi được tặng một tập san Trưng Vương, kỷ niệm 15 năm sinh hoạt. Chúng tôi tìm bàn, tìm bạn, đứng hết chỗ này đến chỗ nọ, chụp hình kỷ niệm lia, cười toe, môi cả miệng. Có người đã bảo, có 3 bà Trưng Vương và một con vịt là thành một cái chợ, nay 7, 8 trăm bà thì phải biết ồn ào đến mức nào. 11 giờ nghi lễ bắt đầu. Chào cờ, mặc niệm Hai Bà. Chỉ có lúc này là mọi người chịu đứng nghiêm trang, im

lặng. Ban tổ chức gửi lời chào mừng Thầy Cô và các bạn. Cô Nại đọc diễn văn. Ban tổ chức giới thiệu Thầy Cô. Thầy Cô hợp ca bản Trưng Vương hợp mắt. Trong tiết mục văn nghệ, sau những bài đơn ca, hợp ca, là màn đặc biệt 'Nữ Lưu đất Việt', được mọi người nhiệt liệt tán thưởng. Các nữ sinh Trưng Vương thủ vai phụ nữ từ

thời bà Trưng, bà Triệu, Huyền Trân Công Chúa, bà Hồ Xuân Hương, bà Huyện Thanh Quan, bà Tú Xương. Chị Huệ Hương thủ vai bà Tú Xương rất khéo. Ngoài cái khăn mỏ quạ, cái áo tứ thân còn gánh đôi quang gánh ngoe ngoáy như bà Bắc Kỳ thứ thiệt. Hoàn cảnh lịch sử gần nhất và đau thương nhất là năm 1975 với hàng triệu người bỏ nước ra đi, chết thảm trên biển cả, trong rừng sâu, núi thẳm. Kể ở lại chồng đi tù cải tạo mịt mù. Phụ nữ Việt Nam thời điểm này chịu đựng muôn vàn đắng cay, khổ cực. Một mặt nuôi chồng tù ngoài miền Bắc xa xôi, cách trở, biết bao hiểm nguy tổn kém. Một mặt sống sát bất sang bang buôn

bán chui nhủi nuôi con thơ. Các chị ở Houston đã khéo chọn người đóng những vai này, toàn là nạn nhân thật sự. Chị Phạm Nga có chồng chết trong tù cải tạo. Chị Hồi Hương thì chồng chết sau khi được thả. Chị Minh Chúc may mắn hơn, chồng còn sống sót, nhưng thời gian đó chị cơ cực không bút mực nào tả xiết. Chồng ở tù, con còn nhỏ. Câu ca dao xưa đã được sửa lại:

Thân cô lặn lội bờ sông

Gánh gạo nuôi chồng, tiếng khóc nỉ non.

Nàng về nuôi cái cùng con

Anh tù cải tạo mỗi mòn em ơi.

Tôi may mắn không ở trong cảnh ngộ đau thương đó nên chỉ hiểu được phần nào nỗi khổ, nhưng tôi thương và cảm phục các bạn tôi rất nhiều. Nếu tôi ở vào trường hợp đó chưa chắc tôi đã làm được một phần như các bạn tôi. Thúy Lan xin chia buồn cùng các bạn, nay đã thành quả phụ, Phạm Nga, Thanh Minh và Hồi Hương, và các chị khác đã trải qua biến cố 1975. Cả hội trường rơi lệ trong cảm thông và thương xót. Vết thương lòng bị khơi lại hai chị Phạm Nga và

Thanh Minh đã ôm nhau mà khóc.

Ngày Trưng Vương hải ngoại tổ chức tại Houston đã để lại trong tâm tư tôi những kỷ niệm khó quên. Gần một năm đã qua mà lòng còn vương vấn mãi. Chúng tôi phone cho nhau, thư từ với nhau cho đỡ nhớ. Hơn 40 năm trôi qua như một giấc mơ. Đức Quý vẫn còn giữ được những bức hình hiếm hoi năm xưa do ông Duy Hi chụp và đã in lại tặng các bạn. Năm Đệ Lục và Đệ Tứ, hình xưa còn đó, bạn bè còn đây, riu rít chỉ chỗ nhận nhau trong hình. Vui quá.

Cảm ơn Đức Quý, cảm ơn Dương Chi đã nuôi Lan mấy ngày. Cảm ơn Kim Long, cảm ơn Hoàng Yến, Kim Liên và chị Tuyết Mai cùng ban tổ chức. Chúc tất cả các chị, các bạn sức khỏe dồi dào, an khang hạnh phúc. Hẹn gặp lại.

Thúy Lan

(New Jersey, tháng 3, 2001)

Tại nhà bạn Châu Hà. Từ trái sang phải:

Đứng: Tuyết, Hồi Hương, Thúy Lan, Huệ Hương, Bích Hiền, Châu Hà, Dung

Ngồi: Kim Long, Hồng Ngọc (con gái Tuyết Như), Đức Quý, Cô Hòa, Lang Toe, Dương

Chi, Bích Nguyệt